

Utr. Dr. op Theses. Reeds als student was hij om zijn bekwaamheid en karakter zeer gezien; hij bezat in hooge mate de gave van het woord, werd praeses van de juridische faculteit en rector van het studentencorps. Na zijn promotie vestigde hij zich als advocaat te Rotterdam, waar hij al spoedig een buitengewoon drukke praktijk verkreeg. Zijn naam als pleitbezorger werd tot ver buiten de stad zijner inwoning bekend.

Na twintig jaar de rechtspraktijk te hebben uitgeoefend, zeide hij de pleitzaal vaarwel en vestigde zich in 1874 metterwoon te 's Gravenhage. Middelerwijl had hij zich in het huwelijk begeven met Nicola Henriëtte Grobbee, die hem drie kinderen schonk.

In 1874 door het hoofdkiesdistrict Rotterdam tot lid der Prov. Staten van Zuid-Holland gekozen, werd v. d. Loeff reeds een half jaar later tot lid der Gedeputeerde Staten van dat gewest benoemd, terwijl hij in 1876 door het kiesdistrict Rotterdam naar de Tweede Kamer Stat.-Gen. werd afgevaardigd. Doch in 78 tot lid van den Raad van State benoemd, legde hij reeds na twee jaargenoemd mandaat weer neder. Ook als staatsraad ontwikkelde hij een buitengewone werkkraacht; zijn nauwgezetheid en plichtsbetrachting werden alomtorend genoemd. Na zes jaar in den Raad van State zitting te hebben gehad, aanvaardde hij andermaal het lidmaatschap der Tweede Kamer, hem door Rotterdam aangeboden en thans bleef hij hierin zijn mandaat vervullen tot zijn dood. Over zijn werkzaamheid in de Kamer vindt men uitvoerig gehandeld in onderstaande levensberichten. „Van der Loeff was een man van buitengewone talenten”, werd algemeen van hem getuigd. „Het vaderland verloor in hem een zijner edelste burgers, de volksvertegenwoordiging een harer grootste sierraden”.

Zie: J. Röell in *Levensber. Letterk.* 1891, 176; R. P. Mees in *Eigen Haard* 1891, 192; van Welderen Rengers, *Parl. gesch. Nederl. sedert 1849*, Register, en *Weekbl. van het Recht* van 26 en 28 Jan. 1891 (No.'s 5971 en 72).

Zuidema.

LOENEN (Johannes Bernardus van), geb. 18 Maart 1739 te Groningen, gest. te Joure 21 April 1810, was predikant te Borger (1764—67), Marssum (Fr.) (1767—77), Noordwolde (Fr.) (1777—93) en Joure (1793 tot zijn dood). Hij gaf in het licht: *Eenvoudig onderwijs in de voornaamste waarheden, die in de Herv. Kerk geloofd en beleeden worden* (Heerenveen 1794).

Zie: Romeyn, *Naamlijst v. Friesche Predikanten* 61, 622, 665. Wumkes.

LOËR A STRATIS (Dirk), geb. omstr. 1500 te Stratum, bij Eindhoven, gest. 26 Aug. 1554 te Würzburg. Met zijn twee broeders Hugo en Bruno trad hij op jeugdigen leeftijd te Keulen in de orde der Kartuziers en deed 10 Jan. 1520 zijn professie in de handen van Petrus Blommeveen. Hugo stierf aan toring, vijf jaar na zijn professie, aan Dirk en Bruno was een langer leven beschoren. In 1525 werd Dirk tot koster en in 1530 tot vicaris gekozen: van toen af de rechterhand en vertrouweling van Blommeveen (II kol. 185). Spoedig reeds schijnt hij te hebben voorgesteld, een volledige uitgave van de werken van Dionysius den Kartuzier, wiens biograaf hij werd, te ondernemen, want het kapittel van 1529 belastte hem officieel met die taak. Het geheele jaar 1529 ging voorbij in voorbereidingen, verzameling van hss. en aanwerven van medewerkers; eerst op het einde van 1530 verschenen, bij wijze van proef, Dionysius' commentaren op de Brieven van Paulus, de kanonieke Brieven, de Openbaring, de Zeven Boetpsalmen en

eenige kleinere werkjes. In 1531 publiceerde men het *Psalterium*, het *Monopanton*, de *Pentateuchus religiosorum* en 2 of 3 opuscula. In 1532 wordt de uitgave definitief voortgezet. Dat jaar en de volgende schiet men goed op; Loër heeft te Keulen vijf of zes drukpersen voortdurend aan het werk, schrijft naar alle richtingen en stelt 22 inleidende brieven op. Maar in 1536 kwam Blommeveen, die zijn werk krachtig steunde, hem door den dood te ontvallen. Gelukkig dat Gerard Kalkbrenner (Harismontanus), opvolger van Blommeveen, eveneens belangstelling voor het groote werk toonde. Toen de uitgave in 1539 ongeveer voltooid was, benoemde men Loër — wellicht tot belooning — tot prior te Hildesheim. Armzalige belooning inderdaad! De protestantsche bevolking van het stadje overrompelde het klooster 27 Aug. 1542, brak deuren en vensters open, vernielde alles, wat te vernielen was en nam alle roerende goederen mee. Een maand later kwamen ze nog eens terug, hielden den prior en heel zijn convent vijf dagen en vijf nachten in den refter opgesloten en verbanden hen toen uit het land. Hierop werd Loër tot prior van Buxheim bij Memmingen aangesteld. Ook hier had hij met moeilijkheden te kampen, daar hij het klooster tegen de Protestanten van laatstgenoemde plaats te verdedigen had. Ten slotte werd hij door het kapittel tot visitator van de kloosters zijner orde in Duitschland benoemd, welke post hem eveneens aan veel vermoeienissen en gevaren blootstelde.

Zie: Le Vasseur, *Ephemerides Ord. Cart.* (Monstrolii 1891—92) III 142—149; Le Cousteulx *Annales Ord. Cart.* (Monstrolii 1890) VI, 227; Petrejus, *Bibliotheca Cartusiana* (Coloniae 1609) 277—284; Sweertius, *Athenae Belgicae* Antwerpiae 1628) 686. Mulder.

LOKE (Pieter), geb. te Breda 17 April 1831, overl. te Zwolle 17 Febr. 1895, was de zoon van Mr. J. J. Loke, lid van den Hoogen Raad, en E. U. Hennequin. Hij werd student aan de Koninklijke Akademie te Delft in 1850, promoveerde tot civiel-ingenieur in 1854 en werd na afgelegd examen surnumerair van den waterstaat met ingang van 1 Oct. 1854. Hij werd te Gorinchem bij de werken van de Nieuwe Merwede geplaatst, met 1 Juli 1856 werd hij aspirant-ingenieur, en tevens toegevoegd aan den inspecteur Ferrand, die met de beide inspectiën belast was; toen deze met 1 April 1858 gepensionneerd werd, bleef hij bij zijn opvolger in de te inspectie Fijnje te Arnhem dienst doen. Hij werd met 1 Mei 1859 toegevoegd aan den hoofd-ingenieur in Noord-Brabant, waar hij o.a. belast was met den bouw eener uitwateringssluis te Crevecoeur. Hij was van 1 Mei 1860 arrondissements-ingenieur en wel: tot 1 Oct. d. a. v. te Middelburg, tot 1 Mei 1861 te Kampen, tot 1 Oct. 1864 in het westelijk arrondissement van Groningen, tot 1 Mei 1866 voor die geheele provincie, tot 1 Oct. 1867 te Assen en tot 1 Juli 1875 te Hoorn. Onderwijl was hij 1 Mei 1863 ingenieur geworden. Met 1 Juli 1875 werd hij in verband met het feit, dat de beide inspectiën weder onder één inspecteur gebracht werden, aan den inspecteur Ortt te Haarlem toegevoegd. Hij had dus dezelfde betrekking van 19 jaren te voren.

Toen Ortt zijn ontslag nam, stelde de nieuwe inspecteur Conrad, die wist, dat Loke moeilijk stukken kon afdoen, voor, hem weder in een arrondissement dienst te laten doen, en als zoodanig werd hem Almelo aangewezen, zijnde datgene, waar, wat afdoen van stukken betrof, het minst te verrichten was, al zijn voor een goed ingenieur ook in zulk een arrondissement tal van gewichtige